Gheorghe Niculescu Florentin Smarandache

VREME DE ȘAGĂ

fabule, parodii, epigrame, catrene, distihuri

CASA DE PRESĂ ȘI EDITURĂ ANOTIMP
EDITURA ABADDABA
ORADEA, 2000

GHEORGHE NICULESCU FLORENTIN SMARANDACHE

VREME DE ŞAGĂ

fabule, parodii, epigrame, catrene, distihuri

Redactor de carte: **Octavian Blaga**
Coperta: **Augustin Marina**

ISBN 973-98563-6-5

CASA DE PRESĂ ŞI EDITURĂ ANOTIMP
Director: Ioan Laza
Aleea Emanuil Gojdu, 3
3700, Oradea
Telefax: +59-417421

EDITURA ABADDABA
Director: ing. Amalia-Rodica Ţâmpău
Sovata 32/4
3700, Oradea
Telefax: +59-153792

GHEORGHE NICULESCU FLORENTIN SMARANDACHE

VREME DE ŞAGĂ

fabule, parodii, epigrame, catrene, distihuri

casa de presă şi editură anotimp
editura abaddaba
oradea, 2000

ÎN LOC DE PREFAȚĂ

Admițând că am admite
Anormalul ca normal,
Involuntar vom comite
Paradoxul voluntar.

Nu negăm că vom nega,
Anihilând nihilismul
Pentru a aprofunda
Paroxist, paradoxismul.

Dac-am putea accepta că Papa e ortodox,
Că un ciung ar ocupa locu-ntâi, în ring, la box,
Vom putea să înțelegem ce este un paradox.

Exemplele pot urma:
Negrul alb şi buna rea,
Tare moale în saltea -
Iat-un paradox sadea;

Gheață caldă, cerc pătrat,
Sânge alb, noroi curat,
Chel pletos, peşte-înecat -
Paradox adevărat;

Norocos ghinionist,
Pesimistul optimist,
Ilariant foarte trist,
Normalul paradoxist;

Mutul tăcut larmă face,
Bomba explodează pace,
Fumosul cel mai urât
Nelimitat la atât;

Prost deştept, curat murdar,
Mort viu şi dulce amar...
Şi-am putea continua
Făr-a exhaustiva,
Însă noi îţi vom lăsa
Plăcerea de-a completa
Lista lungă... *dumneata*.

Autorii

MICROFABULE

CIOARA

Croncănind în zbor planat,
M-a stropit pe cap o cioară;
Zic, nervos, dar resemnat:
Bine că vaca nu zboară!

POZA ŞI PERETELE

Eu, cum te-am văzut în casă,
Am rămas tablou, băiete!
Zise poza, languroasă,
Către un perete.

DE VAZĂ

Eu, de-aici, din casă,
Sunt cea mai de vază,
Zise către masă
O banală vază.

MĂTURA

O mătură, căzută în dizgrație,
Zicea că n-are nici o aspirație
De când se curăță covorul
Cu aspiratorul.

RACUL ŞI BROSCOIUL

Un rac fu întrebat de-un broscoi:
- De ce mergi tot înapoi?
-Mersul înapoi are un rost:
Înseamnă că înainte am fost.

DIVORȚ

Melcul a divorțat de soție
Dintr-un motiv care se ştie:
Nu pot face împreună
Casă bună.

PIETRE

Lovind un pietroi cu o piatră, între ele,
Au rezultat mai multe pietricele.
Am constatat astfel - cu uimire -
Că pietrele nu se înmulțesc prin iubire.

DRAGOSTE APRINSĂ

- Eu, când te văd goală,
Să ard mă apuc.
(Către scrumieră
Zise un trabuc).

PRINTRE PICĂTURI

A fost, în fond, o mică aventură,
Un strop s-a-ndrăgostit de-o picătură
Şi, tandru, îi şoptea: "Mai stai un pic!"
Iar ea: "Nu vezi, iubitule, că pic?"

PATA

O dungă, pe-o haină, odată,
Se fălea către-o surată
Că-i mai albă, mai curată...
Dar o ponderă o pată.

PREŞUL ŞI COVORUL

Un preş întrebă covorul:
- Mai trăieşti? Ce s-a-ntâmplat?!
Vai, dragă, te-a curăţat
Aspiratorul!

DECONSPIRARE

Greierul şi cu furnica
N-au vorbit, nicicând, nimica,
De-mprumuturi sau valută,
Căci furnica-i surdo-mută.

CARUL ŞI BOUL

Să te bucuri azi, se cade -
Zise carul către bou -
C-ai să porţi de-acum, în spate,
Un jug mult mai greu, dar nou!
Şi se bucură plăvanul, că de...
Boul e tot bou!

CAZANUL, OALA ŞI STICLA

Un cazan, odată, râdea cu o oală,
De o sticlă care rămăsese goală;
Dar îndată sticla a şi fost umplută
Mascându-şi ruşinea cu un dop de plută.
De atunci cazanul şi cu oala tac
Aşteptând, în taină, câte un capac.

CRUSTACEICĂ

S-a-nsurat un crustaceu -
Şi normal! - c-o crustacee.
Dar ea dă-napoi mereu...
Femeia e tot femeie!

HAPUL ŞI PASTILA

O pastilă albă, pentru dureri de cap,
Se căsătorise - în sfârşit - cu-n hap
Şi cum toată treaba o cam făcea hapul,
Absolut pe nimeni nu mai durea capul.

CARUL ŞI CALUL

Atât omul cu căruţa, cât şi omul cu bagaje,
Bucuroşi - în ce-i priveşte - de anume avantaje,
Tocmai îşi ziceau în sine: "Am avut noroc cu carul,"
Când, străfulgerat de boală, dintr-o dată, muri calul.

BIBILICA ŞI PISICA

Într-o zi, o rândunică,
Fu mâncată de-o pisică;
Păcat! - zise-o bibilică
Şi mai ciupi o furnică.

TĂUL ŞI HĂUL

Balta către heleşteu:
- Care e numele tău?
Hohotind, răspunse-un hău:
- Tău, tău, tău...

ÎNTRE MESE

O masă bolnavă, odată,
Se plângea către o surată
Că are scaune cam multe
Şi medicul nu vrea să o consulte.

CLAPA ŞI DEGETUL

O clapă - de la mica pianină -,
Suavă, albă, sprintenă şi fină,
De-o vreme tot suspină şi regretă
Că degetul ce-o mângâia-i cu verighetă.

MELCUL ŞI CORALUL

Melcul era supărat foarte tare
Că-i intrase casa-n demolare.
Dar un coral l-a liniştit pe loc:
- Fii vesel, mă, că ne mutăm la bloc!

REPARTIZĂRI

Pianul a primit o simfonie;
Vioara, o rapsodie;
Clarinetul, o acută,
Iar ţambalul... o bătută!

EX AEQUE

Un modest, din cale-afară,
Şi un tip dictant, cu morgă,
Stau egali, pe-aceeaşi masă,
Colo în spital, la morgă.

ORGA ŞI PIANUL

"E orgolioasă şi simfonică,
Dar nici măcar nu-i electronică!"
Discuta un pian - în surdină -
Despre orgă, cu o pianină.

MERI ŞI PERI

Un ţăran căuta peri,
Iar un altul, voia meri.
Primul găsi - fără vorbă -
Peri, în blidul său cu ciorbă.

LA FACULTATE

Erau mai multe uşi pe care
Scria "Intrare",
Însă a fost - din fericire -
Şi una pe care scria "Ieşire".

ÎNTRE INSTRUMENTE

Ignorat de mandolină,
Fiind făcut de ocarină,
Fluierul flirta-n surdină
Cu-o micuţă piculină.

ÎNTRE PODOABE

- Metoda dumitale e cam veche
Şi cred că eşti puţin într-o ureche...
Se vede doar că nu sunt singurică -
Îl apostrofă, pe cercel, o mărgică.

GEAMUL ŞI FEREASTRA

Un geam murdar, unei ferestre îi zicea:
- De ce laşi dragă, să se vadă totul, chiar aşa?
Fii şi tu puţin mai cu perdea!

MÂNZA ŞI CATÂRUL

Un catâr vorbea cu-o mânză:
- Dragă, trebuie să ştii
Că şi-n lumea cabalină
Se întâmplă măgării.

GEANTA ŞI DIPLOMATUL

Fără pardon, un cufăr, odată,
A dat peste o elegantă geantă;
Cu indignare, ea l-a apostrofat:
- Bă, de ce nu eşti mai diplomat?

ROATA ŞI BĂŢUL

"Aşa ceva nu se mai poate!
Roata face învârteli nenumărate...
Dar vă promit c-am s-o dezvăţ!"
Se angajă, hotărât, un băţ.

ÎNTRE Î ŞI Â

Gândesc adânc (cu *î* din *i*)
De-acum încolo, cum vom scri?
Dar - mai ales - ce vom mânca?
Pe *î* din *i* sau *â* din *a*?

CÂINELE ŞI OASELE

Un câine s-a angajat,
Ca paznic, la un bogat,
Cu plata-n oase, fireşte.
Şi-a primit un os de peşte.

ASPIRAŢIE

Unchiul ţap testă nepotul
Cu următoarea-ntrebare:
- Ce te faci, când vei fi mare?
Şi-i răspunse idiotul
Ăla mic cu blana albă:
- Când voi creşte, mă fac... halbă!

STATUIA ŞI BIBELOUL

O statuie voia să-i spuie unui bibelou,
Că în casă e destul de rău,
Că e mai plăcut să stai afară -
Dar, chiar atunci, o împroşcă o cioară.

ÎNTRE RAŢE

O raţă, cu coada vâlvoi,
Se răţoia la un răţoi:
- Eu fac ouă, eu clocesc!
Ce faci tu? - Eu mă căiesc, măcăiesc!

BUTOIUL ŞI GUNOIUL

S-a făcut mare tărăboi
Că, într-un butoi, a căzut un gunoi
În timp ce alte butoaie,
Erau pline ochi, cu gunoaie.

ÎNTRE POLOBOACE

Zice-o putină nurlie
Către-o cadă: “Nu concep
Să-nchei o căsătorie
C-un butoi fără cep!”

PROSOPUL ŞI BATISTA

De batistă, nici nu-mi pasă,
Faţă de mine-i o mucoasă! -
Se lăuda prosopu-n gura mare
În timpul cât ştergea nişte picioare.

AJUTOR RECIPROC

Plopul vorbea cu o răchită
Bătrână şi despletită:
- Dacă-mi procuri nişte mere,
Îţi fac rost de micşunele.

CONDAMNARE

Unii, zău, mai iartă, alţii mai adastă,
Ceea ce nu-i cazul în povestea noastră...
“Să fie pus la zid!” - striga zidarul
Ori de câte ori vedea mortarul.

PSEUDO-CÂRNATUL

- Geaba puţi a usturoi,
Că nu eşti cârnat de soi!
- Sunt de soia, că sunt fată.
(Cârnatul... era cârnată!)

VORBE, VORBE, VORBE

A aruncat multe cuvinte grele
Dar n-a scăpat, cu totul, de ele,
Aşa încât şi acum a ajuns
Să aibă un cuvânt greu de spus.

PAPIONUL ŞI CRAVATA

Papionul şi cravata
Se certau de la un gât,
Dar veni ştreangul, şi gata:
Şi-a spus ultimul cuvânt.

MUSCA ŞI BÂZOIUL

O muscă de pe la noi
Flirta c-un străin bâzoi,
Care-avea averi o droaie,
Însă nu avea gunoaie.

NUCA

Lovindu-mă pe chelie
Nuca, zic în gândul meu:
Domne, rău ar fi să fie
Nucul, cucurbitaceu.

ŞAH

Un rege şi o regină,
Foarte tare s-au certat
Dar apoi s-au împăcat
Ajungând la pat.

ÎNTRE CIUPERCI

O ciupercă otrăvită
Către alta saprofită:
- Dac-aş omorî pe cineva,
Tu, sigur, ai profita.

PUNCTUL PE I

Zice punctul către *i*:
- Dragă, eu dacă n-aş fi,
Tu nimic nu ai fi!
- Ba aş fi şi *î* şi *i*!

GÂNDUL ŞI VORBA

Ştiind că trebuie gândit -
Mai întâi - şi-apoi vorbit,
El întâi gândea ceva
Şi-apoi vorbea... altceva!

DIN DOUĂ UNA

A luat din două una
Cu speranţa să-i ajungă,
Mai ales că, dintre două,
O luă pe cea mai lungă.

FIECARE CU EUL SĂU

Zice deul eului:
- Oricine-i cu eul lui!
- Aşa-i, pentru Dumnezeu!
Doar că eul tău... e deu!

CU O FLOARE

- Nu se face primăvară
Cu o floare, ştii prea bine!
- Dar dacă am un buchet,
O să fie cald şi bine?

BRADUL ŞI ALUNUL

Bradul către un alun:
- Habar n-ai de Moş Crăciun!
- Bă, nu face pe nebunul,
Că acuşi te taie unul!

APOSTROFARE

Apostroful vru să intre
În vorbă, neîntrebat,
Dar un semn de exclamare
L-a apostrofat.

ROD

- Ce-ţi mai face iepurimea,
Dar copacii, dragă bade?
- Fac ce ştie toată lumea:
Roade!

ASINUL E... MĂGAR

Toţi, încetul cu încetul,
Învăţară alfabetul,
Doar măgarul - cabotin -
'L-învăţă pe A ŞI N.

FĂRĂ OUĂ

Toţi care suntem aici
Avem ouă: mari sau mici;
Doar el n-are nici un ou,
Fiindcă e bou!

CANINĂ

O căţea, vrând să-şi despartă
Fiii ce-şi disputau osul,
S-a pomenit încolţită
Şi, scârbită, le-ntoarce dosul
Zicând - în limba-i canină -
Javra mioritică:
Printre câini viaţa e dură,
Ca şi în politică.

DOI GALBENI

Un hangiu, cândva-ntr-o vară,
Pe-un calic l-a ospătat,
Da-ntr-o zi i-a zis: - Te cară
Din han, că m-am săturat!
Doi galbeni s-aduci, de iară
Aici vrei să mai cinezi!
Şi-a venit omul, spre seară,
Fix cu doi... chinezi.

ŞTECHERUL ŞI PRIZA

Într-o zi, către o doză,
Ştecherul, nervos, zicea:
- Să nu mai aud de priză,
Că-mi bag picioarele-n ea!

BOUL ŞI OUL

Odată, un bou
A călcat pe-un ou,
Fiindcă - vezi nepoate? -
Invers nu se poate.

FABULE

RUGA PROSTULUI

Un prost zise către Domnul:
- Fă-mă şi pe mine bard
Sau ceva asemănător,
Doamne, te implor!
Şi-l făcu atunci, Prea-sfântul...
Gard.
Morală:
De nu poţi urca, prin tine,
Atâta cât ţi-ai dori,
Fii atunci, cât poţi mai bine,
Numai ceea ce poţi fi.

BOUL ÎNDRĂGOSTIT

Un bou, odată,
S-a-ndrăgostit de-o vacă
Şi, neştiind ce să facă,
Pentru ca vaca să-l placă,
S-a-mbătat turtă
Şi-a-mpuns-o-n burtă.
Morală (Cam adusă din stilou):
Nu consuma alcool, dacă eşti bou!

LA MASĂ

Unii oameni, servind masa,
Citesc şi literatură;
Neinteresându-i hrana,
Nici nu ştiu ce bagă-n gură.

Scumpe cititor, matale,
Printre-aceştia să nu fii,
Căci felu-ntâi sunt pleonasme,
Iar felul doi, cacofonii.

ȚÂNȚARUL ȘI-UN MINCINOS

Un țânțar anofel
S-a dus la un mincinos
Și l-a rugat frumos
Să-l facă și pe el
Din țânțar, armăsar.
Dar, ruga fiindu-i în zadar,
A plecat zicând
În gând:
Ce măgar!

Morală:
Dacă îți place
Uneori să-ncerci a face
Din țânțar, armăsar,
Riști a deveni măgar.

ȚÂNȚARUL AGRESIV

Un țânțar cam hămesit,
Într-o seară, s-a gândit
Că este destul de tare
Spre a face o-ncercare
(Că-ncercarea moarte n-are)
Să omoare
Bivolul cel mare.

Asta fiindu-i vrerea
Și-a exprimat părerea
Și planul de atac
Unui bătrân gândac.

Gândacul l-a ascultat
Şi l-a atenţionat
Că planul nu-i indicat,
Dar ţânţarul, îngâmfat,
N-a ascultat şi-a atacat,
Însă, când a lovit inopinat,
A sucombat.

Gândacu-n *morală* spune:
Şi proverbele sunt bune,
Însă, mi se pare-amice,
Că nu-n orice-mprejurare
Merge proverbul în care
Înţeleptul popor zice
Că-ncercarea moarte n-are.

NUME ŞI PRENUME

Într-un codru oarecare,
A venit o lege-anume
Ca orice vieţuitoare
S-aibă nume şi prenume.

Astfel, ţeposul arici
Fu botezat *Pogonici*;
Ursul, botezat *Martin*;
Râsul, *Linx*; tigrul, *Felin*...

Licuriciul - vezi matale? -
Susţinea că-l cheamă *Soare*.

Morală:
Cel prea mic, se vrea prea mare.

MĂGARUL ŞI REALITATEA

Despovărat asinul de grelele-i samare,
Medita odată, molfăind agale:
Ce-ar fi să pretindă şi el drepturi egale
Cu taurul, cu calul, cu... alte animale?
Dar, chiar atunci, stăpânul îl smuci de hăț
Şi-l lovi pe spate, zdravăn, cu un băț;
Căci asinul nostru, dus cu gândul lui,
Mânca pe-ndelete ovăzul calului.
Morală:
Orişice asin, fără samar,
E tentat să uite că este măgar.

BOUL ŞI MĂGARUL

Un măgar,
Fără samar,
Mergând pe lângă un car,
Îi zise boului
Din stânga carului,
În băşcălie:
- Alo!
Este adevărat, bădie,
Că ai cea mai mare bucurie
Când ți se spune *oho*?
Boul, necăjit,
Nu s-a-nvrednicit
Să-i dea vreun răspuns;
Între timp, au ajuns
La poalele muntelui
Şi, prin grija stăpânului,
S-a descărcat carul
Şi s-a încărcat samarul.
Morală:
Nu râde de bou,
Când tu eşti mai rău.

PORCUL ŞI PURCELUL

Într-o dimineaţă,
Într-o coştereaţă,
Un purceluş,
Sprinten şi jucăuş,
Primea următoarea povaţă:
- Să nu te linciureşti
Prin zoi;
Să nu te tăvăleşti
Prin noroi;
Şi să nu scormoneşti
Prin gunoi.
Povaţa i-o dădea un porc gras
Cu sârmă în nas.

Morală:
Când tu nu poţi face
Ce ţi-ar place,
Lasă-i pe alţii în pace.

SACUL, PETECUL ŞI ACUL

Petecul şi sacul
Preacinsteau acul,
Fiindcă le lungea viaţa
Cusând.

Până-ntr-o zi, când
S-a rupt aţa.

Morala:
Totu-i precar în viaţă,
Când depinzi de-o aţă.

STRUȚUL

Într-un codru cu prestanță,
În istorie vestit,
Vietățile-n instanță
Adunate-au hotărât:

Întrucât conducătorul lor, cel drept, a sucombat,
Se impune-a se alege un altul, imediat.
Fiindcă predecesorii mari, viteji și buni au fost,
S-au gândit ca, de-astă dată, să încerce cu un prost.
Și-astfel, cei în drept s-o facă, au deliberat
Și, cu multă ușurință, struțul fost-a promovat.

Când observă aripatul că i se dă ascultare,
A început iute, iute, să-și ia ciocul la purtare
Și, nu așa pe oriunde, ci tocmai peste hotare,
Unde lăsa să se creadă că-i pasăre zburătoare.

Nonșalant subestimează
Tigri, bizoni și pantere, elefanți sau urși, să știți;
Peste tot el defilează
Cu sconcși, dihori, cu porcine și tot soiul de-mpuțiți.

Fiind struț, își bagă capul
Numa-n nisip de import,
Încât și-a adus poporul -
Ca valută - la un ort.

Toți șacalii și coioții,
Avansați, nu zic nici pâs!
Leu-i mort, iar idioții,
Îmbuibați, ne fac de râs.

Morală:
Când nu vrei să ai în frunte
Şoimi, lei, zimbri, cum au fost,
(Şi când ştii că struțu-i prost)
Pune un cocoş să cânte
Doar pe plac şi cu un rost.

MARIAJ

Un stejar
Multisecular
L-a rugat pe un arțar
Să-l mijlocească,
Fiindcă vrea să se căsătorească
Cu cea mai frumoasă
Salcie pletoasă.

Arțarul a acceptat
Şi i l-a lăudat
Salciei, pe stejar,
Dar în zadar.

Salcia, după ce l-a ascultat,
A ripostat:
- O fi el înalt şi umbros,
Dar e scorburos şi burtos;
Nici salcâmul nu-i prea frumos,
În schimb e țepos.

Morală:
Şi salcia, câte-odată,
Se vrea înțepată.

DISPUTĂ PĂSĂREASCĂ

Două găini moțate,
După cocoș, cumnate,
Discutau în limba lor,
Despre educația puilor.

Una zicea - peste toate -
Că și-a învățat puii să înoate;
Cealaltă susținea că nu se poate.

Când discuția era în toi,
Interveni un rățoi
Care, cu oarecare fală,
Debită următoarea *morală*:

Totu-i posibil în viață,
Dacă clocești ouă de rață.

CALUL ȘI ARMĂSARUL

Calul, într-o dimineață,
Pe-armăsar l-a întrebat
Despre sănătate, viață
Și, mă rog, ce a visat?

- Se făcea că pe-o câmpie
Se afla o herghelie
De albe și negre iepe
Nurlii, fragede, sirepe,
Slobode și ne-nșeuate,
De căpestre dezbrăcate,
Ah, parcă le văd cabrate
Cu cozile ridicate...

Zice calul: - Măi bădie,
Dă-o-ncolo herghelie!
Eu vreau să ştiu, pe câmpie,
Creştea iarbă ori trifoi,
Sau lucernă pentru noi?

Morală:
Totdeauna cel ce n-are,
Se gândeşte la mâncare.

PARODII

PARODII

FĂRĂ SOȚ

Pe lângă plopi, ea, fără soț,
Adesea a trecut,
Până ce un vecin mai "hoț"
Cu ochiul i-a făcut.

Pe lângă plopi tot fără soț,
Acum mai des trecea
Şi-o bănuiau vecinii toți,
Dar soțul nu ştia.

O lume-ntreag-a sesizat
Că trece înadins,
Până când soțul (în sfârşit)
S-a prins şi el, s-a prins!

Nu vă spun tot ce s-a-ntâmplat
Că-mi vine greu, nu pot!
Dar ea la mă-sa a plecat
C-un pseudo-nepot...

Pe lângă plopii fără soț,
(O ştiu vecinii, sigur),
Se plimbă-acuma fostul soț,
Dar niciodată singur.

CÂND NE VOM ÎNTÂLNI

Când ne vom întâlni
Ne vom iubi
Şi ne vom juca
De-a Veronica Micle şi Eminescu.
Patul ți-l voi presăra
Cu maci, ca într-un vers de Minulescu

Şi te voi întreba
Dacă doreşti, sau nu, să fii a mea
Iar tu-mi vei răspunde: DA!
Ne vom iubi, apoi, ca în Rebreanu,
Ca-n Tolstoi,
Ca în Topârceanu
Sau - simplu - numai ca noi doi;
Iar dacă te voi întreba,
Din nou, de vrei să fii a mea,
Tu, drept răspuns la întrebare,
Să-mi astupi gura cu-o sărutare.

LUNA

Apăru bătrâna Lună
Ca o pălărie-n băţ,
Ca o mămăligă crudă
Nedorită la ospăţ;

Agăţată-n creanga nopţii
Ca o pară mălăiaţă,
Complice cu-ndrăgostiţii
Ce-şi jură amor pe viaţă;

Muza stihurilor bune
A poeţilor trecuţi,
Azi călcată în picioare
De diverşi astronauţi;

Ten bătrân ce cu lumină
S-a pudrat, mascându-şi ridul,
Lampă pseudo-aprinsă
Luminând, vag, Geoidul.

Blondă ca o portocală,
Rece ca un bibelou,
Inocentă şi banală,
Ca un gălbenuş de ou;

Singură şi plictisită
Ca un ban în buzunar,
Luminoasă şi stingheră,
Ca un simplu felinar;

Dolofană ca un măr;
Rumenă şi durdulie
Ca un cap fără de păr
(Rog a se citi chelie);

Gravă ca o paparudă,
Mai tăcută ca un sfinx,
Printre nori de vată udă,
Se strecoară ca un linx;

Obosită şi greoaie
Ca o gâscă îndopată,
Sau curbată şi subţire
Ca o unghie tăiată;

Ca secerea fără coadă,
Ca jumate de covrig,
Ca un câine strâns grămadă,
Iarna când e frig;

Ca o babă cocoşată,
Ca un arc pentru săgeţi,
Ca un cozoroc la şapcă
La şoferii şugubeţi;

O plăcintă gogonată
Pe o tavă de zenit,
Fiica Terrei, blestemată
Să devină satelit;

Glob de aur aruncat
În eternitate,
Corp ceresc împovărat
De maturitate...

Radioasă şi cochetă,
Utilă şi oportună,
Vă urează noapte bună,
Veşnica frumoasă lună.

EPIGRAME

UNUI PUGILIST

Când te-am văzut în ring, întâia oară,
Mi-am zis c-o să devii celebru-n box
Când Papa de la Roma o să ceară
Să fie convertit ca ortodox.

UNUI CÂRCOTAŞ

Care va să zică, ştie fiecare:
Picătura mică face lacul mare;
Dar, la o adică, mă întorc şi zic:
Picătura mare face lacul mic?

UNUI MEDIC

Tu preferi doar pacienţii
Care-ţi oferă atenţii,
De aceea sunt atent
Să nu-ţi devin pacient.

UNUI ILICIT

Munca-nnobilează omul,
Fructu-mbogăţeşte pomul,
Însă tu, care-ai tot stat,
Cum naiba de eşti bogat?
- Am furat!

UNUI LENEŞ

Leneşul a reflectat:
Cine nu munceşte, n-are
Nici avere, nici onoare!
Dar, apoi, a retractat.

UNUI BARMAN

Se zice c-a făcut, din apă, vin,
Isus Hristos, şi-a devenit divin;
Barmanul a-nmulţit vinul cu apă,
Cu-acelaşi scop, dar cine să-l priceapă?

UNUI AGRONOM

Acum când anul vechi “se cară”,
Un pluguşor îţi fac cadou,
Cu menţiunea: Plugul ară
Numai afară din birou.

UNUI PIERDE-VARĂ

Unii îşi pierd tinereţea
Studiind,
Alţii nopţile, muncind.
Dumnealui şi-a pierdut vara
Hoinărind.

UNUIA CE NU SE VREA STATUIE

Asta treabă bună nu e
Să munceşti întreaga viaţă
Spre a deveni statuie
Într-o piaţă.

UNUI PESCAR

Zice că a prins un peşte
Nemaivăzut în natură:
Avea doar câteva oase,
Iar, în rest, era friptură.

UNEI UŞURATECE

C-o sarcină de serviciu
Ea a fost plecată
Şi s-a-ntors cu un indiciu:
E însărcinată.

UNUI RUGBIST

Că nu este îngrămădit,
Vrând să dea dovadă,
Bun rugbist a devenit:
Primul la grămadă.

UNEI VECINE

Vecina noastră-i ca o floare:
Suavă, surâzătoare,
Cu ochii ca de peruzea...
Dar asta nu e treaba mea
(Vorba lui nevastă-mea).

NEDUMERIRE

Adevărul de-i în vin,
Cu o întrebare vin:
Cine poate să priceapă
Ce-i în apă?

UNUI ÎNGÂMFAT

"Aerul trebuie schimbat" -
I-a spus medicul curant,
Iar el s-a şi conformat
Luând un aer... arogant.

UNUI CEASORNICAR

În atelierul tău,
De-un an zace ceasul meu.
Deci mă rog lui Dumnezeu
Să-ți sune ceasul cel rău.

UNEIA EXCESIV DE MACHIATE

Dacă te compar cu-o floare,
Nu cu un cameleon,
Dimineața ești cicoare,
Iar seara, rododendron.

UNOR METEOROLOGI

Când ei anunță-averse, ninsoare sau furtuni,
Prognozele inverse le-aduc aversiuni.

Ești mare, mă, ești formidabil!
Ai transformat, indubitabil,
Timpul tău mort, în timp probabil.
(La trăznet, ești invulnerabil?)

- Spuneți-mi, domnule, vă rog,
Defunctu-i meteorolog?
- Că-i mort, este incontestabil,
În rest... totul e probabil.

UNUI MARINAR

Soacră-sa-i ca o balenă,
Soția-i ca o sirenă,
Socrul e precum rechinul
Doar copilu-i... ca vecinul.

UNEI SOŢII "CREDINCIOASE"

Tot anul, suflet curat
Şi cuminte-mi fu nevasta,
Dar anul s-a terminat
Chiar în noaptea asta.

ÎNTRE VECINI

Când s-a schimbat anul
Şi s-a stins lumina,
Mi-am pupat vecinul,
Crezând că-i vecina.

UNUI ŞEF, LA CHEF

Şeful, cu nevastă-mea,
S-au distrat toată noaptea,
Aşa că n-au observat
Că eu m-am cam îmbătat.

MARE ŞI TARE

Unii zic că o au mare,
Alţii susţin că o au tare;
A mea-i şi mare şi tare
Şi în plus mai e şi rea
(E vorba de soacră-mea).

UNUI "FOST" CE VREA IAR SĂ FIE

Vrea să fie iar ce-a fost
Şi mai mult decât atât.
De-ar mai trăi, Petru Rareş,
L-ar cam "opera" la gât.

UNUIA FĂRĂ AVERE

El aşa sărac era
Că nimica nu avea;
În schimb, ea avea ceva...
Împotriva sa.

UNUI NOROCOS

Pe apă, pe uscat şi-n avion
E urmărit într-una de noroc;
Are doar un singur ghinion:
Este foarte mare dobitoc.

UNUI MAGISTRAT

I-a jurat credinţă-odată,
Unui magistrat, o fată;
Căsnicia fu-ncheiată:
El jurat şi ea jurată.

EPITAFURI

UNUI SOMNOROS

Toată viața ai dormit
Şi prin somn ai sforăit;
Doar acuma - în sfârşit -
Dormi şi tu mai liniştit.

UNUI LENEŞ

Doar un lucru împlinit
Ai făcut şi tu în viață:
Este faptul c-ai murit
Azi de dimineață.

UNUI ÎNCURCĂ-LUME

Când în groapă te-au lăsat,
Unii parc-au suspinat,
Dar eu - sigur - am oftat
Foarte uşurat.

UNUI PREFĂCUT

Eşti mort, sau numai te prefaci,
Aşa, ca să mă-nşeli pe mine?
Oricum, rămâi aşa! Pe mii de draci,
Că mort îți şade mult mai bine.

UNEI VORBĂREȚE

Sub acest pietroi frumos,
Coana Mița zace.
Lucru foarte curios
E faptul că tace.

UNUI COMPOZITOR

Dacă încă n-ați aflat,
Vă informez: Nu mai compun;
Acuma sunt reprofilat:
Mă descompun.

UNUI FOST ATEU

Sătul de înjurat pe Dumnezeu,
Vru să se pocăiască un ateu,
Însă n-a mai apucat, săracul,
Fiindcă, între timp, l-a luat dracul.

CATRENE ŞI CVINTETE PARADOXISTE

APĂ UDĂ

Foaie verde apă udă,
A nins cu zăpadă rece;
Chiar nimica nu mă doare,
Dar nădăjduiesc că-mi trece.

GRABĂ LENTĂ

Vai, ce geantă nu e mapa,
Şi ce dulce nu e ceapa,
Şi ce lentă-mi este graba,
Când muncesc să stau degeaba.

MIERE

Foaie verde miere-amară,
Vai, ce frig nu e afară,
Parcă-n august ar fi vară
La oraş, ca şi la ţară.

PĂSĂREASCĂ

O rândunică, o vrabie, şi-un corb
Au fost văzute noaptea de un orb
Cum devorau, încet şi fără milă,
Un pui bătrân de fragedă fosilă.

CULINARĂ

Foaie verde ofilită,
Mâncai varză decălită,
Piftie bine-ncălzită
Şi-ngheţată clocotită.

ÎN AMURG

În amurg, de dimineață,
Gratuita noastră piață
Vindea flăcări ce îngheață
Morții care-s plini de viață.

BEZNA LUMINII

În bezna luminii pline,
Raza lunii mi-a cântat
Melodii fără de note
C-un pian dezacordat.

ÎNTR-O NOAPTE

Într-o noapte ca afară
Ninge cu zăpadă rară,
Cum n-a nins nici astă vară
Zi de zi, seară de seară.

NESUBSTANTIVE

Salcâma și cu plopina
Nu sunt fructe ca măslina,
Nici verbe ca substantiv,
Da-mi place să le cultiv.

DECESE

Au murit trei morți în vară
Și-acum nu mai vor să moară,
Că e frig și apa-i rece -
Și, uite-așa, viața le trece.

AVIATICĂ

Azi am văzut, din pat, un avion
Care zbura razant c-un camion,
Lăsând uimită lumea pe peron
Şi-o frână imprimată în beton.

PLOI

Când plouă cu fulgi cât obiala,
Privesc cu căldură răceala,
Care-mi pătrunde în oase
Făcându-le mai sănătoase.

FOAIE VERDE

Foaie verde şi-o mumie,
Vai, tu, ce frumos mai scrie
În ziarul de hârtie
Despre eu şi nea Ilie,
Cel cu capu-n pălărie.

PUȚINĂ DRAGOSTE

AM IUBIT

Am iubit mai multe fete
Şi le-am scris versuri de-amor;
La fel le-am iubit pe toate
Şi de toate-mi este dor.

Am iubit mai multe fete -
Pe unele le-am trişat -,
Altele n-au prea fost fete,
Însă eu le-am tolerat.

M-au iubit mai multe fete;
M-au iubit şi m-au lăsat -
Numai una, dintre toate,
Nici acum nu m-a uitat.

TE-AM CĂUTAT

Te-am căutat în mirifice şoapte,
În tainicul nucleu de miez de noapte
Şi-n sâmburi amărui de fructe coapte.
Găsindu-te, te-am rupt din nimb de soare.
De teama de-a-ntreba dacă te doare
Şi obosit de-atâta căutare,
Eu mă voi odihni între furnici,
La căpătâi cu-n spate de arici,
Căci te-am găsit aşa, acum, aici.

AŞA E EA

Crin imperial mulat
În fertila mea credinţă,
Înger aureolat
De speranţă şi dorinţă;

Rara avis ce planează
Printre propriile-mi vise,
Floare care eclipsează
Forma datelor precise;

Nimb avid de fapte mari,
Star încununat de aştri,
Camuflând, sub gene mari,
Taine cu irişi albaştri;

Nud ascuns după hlamida
Asprelor incertitudini,
Ce există în pofida
Inutilei atitudini;

Steag de falnică cetate -
Protejat inexpugnabil -
De-un scut de fidelitate
Socotit invulnerabil;

Scrib abil ce nu confirmă
Că există scris citibil,
Cititor care afirmă
Că tot scrisu-i ilizibil;

Rază caldă de lumină,
Pui plăpând, un fulg de nea,
Apă rece din fântână
Aşa e iubirea mea.

LA IZVORUL VISELOR

La izvorul tău de vis,
Mi-a plecat azi dorul;
De-o s-ajungă unde-am zis,
Voi sfinţi izvorul.
La izvorul tău de vis,

Lasă-mi dorul să se-adape
Cu iubiri de paradis;
Nu cu tulburi ape.

La izvorul meu de vis,
Să-ți trimiți tu dorul,
Să-l adap cu-amor nestins,
Sfințindu-mi izvorul.

Dorul meu și al tău dor
Simfonii ferice-ngâne
Într-un cor înălțător
Până-n vremi bătrâne.

Visul meu cu al tău vis,
Contopite să se verse
Într-un colț de paradis,
Fără controverse.

ROMANȚA TRENULUI PIERDUT

Mi-e dor de trenul ce s-a dus,
Mi-e dor de trenul care vine,
Mi-e dor de ochii care nu-s,
Mi-e dor de tine.

Mi-e dor de vraja micii gări,
De vântul nopții reci
Și de-ale tale sărutări,
Iubita mea, pe veci.

Mi-e dor de-un tren închipuit
Ce ne-ar purta cu-o dulce grabă,
Ducând cu el - spre infinit -
Un cuplu pentru veci unit
Și - ca simbol - o babă.
Mi-e dor de zgomot sacadat,

Cântecul roților pe șine,
Mi-e dor de trenul ce-a plecat,
Iubita mea, cu tine.

Mi-e dor de-o nuntă unicat,
Cu muzică și masă mare,
Să ne cunune-un impiegat
În sala de-așteptare.

Mi-e dor de-al gărilor decor,
Mi-e dor de-o sărutare,
Mi-e dor, mi-e foarte dor,
De-un tren care să zboare.

Mi-e dor, în dorul meu durut,
De-un tren pe care l-am pierdut
Și de persoana care știe
Că acel tren n-o să mai vie.

NOSTALGIE

Îți mai amintești tu, oare,
De ziua-n care
Ți-am pus în deget un inel
Și-n păr ți-am pus o floare
De mușețel?

Atuncea, fermecați, ca de-un descântec,
Am ascultat, extaziați, același cântec,
Pe care nu-l mai știu -
Scris de Minulescu, pentru mai târziu.

Îți mai amintești tu, oare,
De seara în care,
Cu-ai dragostei fiori curați,
Ți-am furat prima sărutare

Şi-apoi am stat îmbrăţişaţi
Cuprinşi de exaltare?

Atunci, atins-a gura mea,
Cu-nfrigurare,
Buzele-ţi moi, de catifea,
Când tu priveai o mică stea
Din Carul Mare.

Atuncea, peste noi domnea iubirea
Acuma, detronată, fără rost.
Sunt trist că mi-a rămas, din tot ce-a fost,
Doar amintirea.

MI-E DOR

Mi-e dor de casa părintească,
Mi-e dor de satul bătrân,
În care miroase a fân
Şi-a mentă, şi-a iască.

Mi-e dor de viaţa liniştită de la sat,
Mi-e dor de tot ce-acolo am lăsat,
Mi-e dor nespus şi-aş vrea, din nou, să ţuc
Iubita ce-o aveam într-un sătuc.

De pribegit aiurea sunt sătul
Şi dragostei aş vrea să-i dau nesaţul,
Dar... nu mă mai cunoaşte nimeni, în tot satul.

EROTICĂ

O codană şi-un fecior
S-au întâlnit -
Absolut întâmplător -
În desiş, lângă izvor,
Şi s-au iubit.

Ei, în joacă, s-au culcat
Peste
Un covor de fân uscat...
El nu-i domn (la figurat),
Ea (la propriu) doamnă este.

IARNĂ GREA

A fost scurtă vara bună,
Când veneam seara pe lună,
Pe furiş, la casa ta
Pentru a ne desfăta.

Acum, este iarnă grea;
Vin fățiş la casa ta,
Să ne ghicim în cafea
Şi să jucăm bacara...

Multe ierni grele aş da
Pe o vară - de-aş putea -,
Să mai vin la casa ta
Pentru a ne desfăta.

Iarnă grea, iarnă grea...

ULTIMA SCRISOARE

Îți scriu azi ultima scrisoare,
Cu toc muiat în zbor de fluturi,
Şi-ți pun în ea sâmburi de soare
Şi flori de stil, ca să te bucuri;

Şi-ți mai trimit un gând durut
Născut din visuri neputute
Şi dorul meu, orfan şi mut,
Şi trist, ca toamnele trecute.

Sunt sigur c-o să mai primeşti,
Odată cu a mea scrisoare,
Târzii regrete pământeşti
Şi o tăcere muritoare.

Răspuns nu vreau să-mi plăsmuieşti -
Trecuturile-s coapte...
De vrei, mai poţi să mă găseşti
Într-un nucleu de noapte.

DISTIHURI PROVERBIALE*

* Specie lirică în cadrul curentului de avangardă numit PARADOXISM, fondat şi dezvoltat de poetul **Florentin Smarandache** în anii '80.

Am scăpat de boi şi plug,
Dar nu pot scăpa de jug.

Numai cu lăcomia
Nu sperii sărăcia.

Am fugit de greu
Şi am dat de rău.

Bucură-te bou,
Că ţi-am pus jug nou.

Am cumpărat un “stai”
Cu-o sută de “hai!”

Unde e multă prostie,
E şi multă sărăcie.

A ascuns timiditatea
Şi-a arătat laşitatea.

Dacă ai sădit o floare,
N-ai drept s-o calci în picioare.

De-mi dai spre a-mi reproşa,
Mai bine nu-mi da.

Mai mult îi este-a vâna,
Decât a mânca.

Cine-asistă la bârfit,
Bârfeşte şi el, tacit.

Când o cauză iubeşti,
Arme de învins găseşti.

Dac-ar mirosi prostia,
S-ar înmulţi muscăria.

E rău când intră cizma-n tău,
Dar tău-n cizmă-i şi mai rău.

Unii dau în grabă,
Doar când fug de treabă.

Unul face tot ce poate,
Altul stă şi îl socoate.

Mai sunt şi fiinţe care
Uită că bătaia doare.

Nu-i musai să fii sătul,
Ca să fii fudul.

Când pe cineva urăşti,
Lesne defecte-i găseşti.

Unii pierd averi,
Alţii numai veri.

De bun simţ şi omenie,
Să nu faci economie.

Nu fugea când se grăbea,
Cum fugea când se temea.

Are de unde să ia,
Dar n-are cui să îi dea.

Când se lasă mituit,
Omu-i cel mai umilit.

Nici acei ce-au strâns comori
Nu trăiesc de două ori.

Pentru orice faptă, nu e lucru mare
Să găseşti, pe dată, o justificare.

Nu simţi mirosul trandafirului,
Cum simţi înţepătura lui.

Flămânzi nu erau,
Totuşi se mâncau.

Geaba-ţi prisoseşte,
Ce nu-ţi trebuieşte.

Dacă n-ai duşmani,
Împrumută bani.

Ca să-ţi afli rostul,
Ocoleşte prostul.

Orbul nu vedea,
Prostul nu credea.

Depinde şi cine
Te vorbea de bine.

Şi ciulinii înfloresc,
Şi hoţii îmbătrânesc.

Nu poţi pune boul
Să clocească oul.

Şi săracii se iubesc
Şi bogaţii sărăcesc.

Şopteşte de vrei s-ajungă
Vorba, la distanţă lungă.

Nu mai pot să-l car în spate,
Dar el zice că mai poate.

L-am cărat de m-am spetit
Şi tot el a obosit.

Bine fă şi n-aştepta
Dobândă a ţi se da.

Măgarul, ajuns mârţoagă,
Se vrea cal cu normă-ntreagă.

Mititelul creşte,
Marele slăbeşte.

Nu merge-njurând,
Cum merge cântând.

Nu poţi pune mortul,
Să-şi plătească ortul.

Singur de te-i ajuta,
Eu tot sprijinu-ţi voi da.

Degeaba e patriot,
Dacă e şi idiot.

Dumnezeu, cartofi ne-a dat,
Însă nu i-a curăţat.

Eu îl bag în seamă,
El mă bagă-n mamă.

Când n-ai cu ce te mândri,
Te mândreşti cu ce n-ar trebui.

Minciuna şi cu hoţia
Sunt mai rele ca prostia.

Mai încet, să ţină mult,
Decât repede şi scurt.

Ce-i frumos, place oricui,
Ce-i urât, nici dracului.

DIALOGURI RIMATE PARADOXISTE

- De ce zici despre bunica, mereu, că e poamă acră?
- Ai să înțelegi, copile, numai când o să ai soacră.

- Când porcu-i cu paiu-n gură, o să fie timp ploios.
- Iar când este cu-o lămâie, o să fie-un prânz gustos.

- Avem ciorbă de văcuță, ficăței, mămăliguță...
- Adu-mi o ciorbă de bou şi-un ficat major, drăguță.

- Recunosc! De la etaj, mi-am aruncat soția.
- Nu te-ai gândit că-n cădere, poate distruge ceva?

- De ce limba nu-i paternă, tată, să-mi spui, ai putea?
- Tu nu vezi că-n casa asta vorbeşte doar maică-ta?

- Îți trimiți singur scrisoare?! Ia spune-mi ce-ți scrii în ea?
- O primesc peste trei zile. Doar atuncea vom afla.

- Care este cea mai mare captură din viața ta?
- Un scafandru cam cât tine, tras la mal cu undița.

- Boxerul bate în sac, cu o ură foarte grea!
- Asta fiindcă sacul are poze cu nevastă-sa.

- Când se gândeşte la mine, soțului îi cresc puterile.
- Aşa este, l-am văzut cum bătea covoarele.

- Practicați prețuri prea mari! Îmi iau paltonul şi-am plecat!
- Ne pare rău să vă spunem... Paltonul v-a fost furat.

- Ospătar, ce-mi recomanzi? O foame de lup mă-ndoaie!
- Domnule, în acest caz, o să vă ofer o oaie.

- Zici că tu ți-ai modelat soțul, după cum ai vrut?
- Da, dar divorțez de el. Nu mai e ca la început!

- Cu calculatorul, poate socoti şi-un idiot.
- Te rog, lasă-mă să-ncerc. Cred că şi eu o să pot.

- Reumaticule, tu nu-ţi faci baie niciodată?
- Umezeala-n boala mea este contraindicată.

- Vreau să dau o ştire bombă. Ceva nemaipomenit!
- Atunci, spune tuturora că tu eşti un erudit.

- După o nenorocire, vine alta şi mai rea!
- Aşa este! După socru' a venit şi soacră-mea.

- De ce zici că nu-i tihneşte concediul lui Ionel?
- Păi, a dus, şi-n staţiune, secretara după el.

- Nae, de când eşti director, nu-i geloasă soaţa ta?
- Nu este, că secretară o am pe mămică-sa.

- Urmărind acul busolei, veţi şti sensul drumului.
- Busola indică nordul! Noi vrem drumul sudului.

- Dup-un ciob, eu pot reface toată oala, dacă vrei.
- Nu mă interesează oala! Eu vreau conţinutul ei!

- Auzişi, bă, că pe unul îl omorî nevastă-sa?
- A ta n-o să te omoare, dar îţi mănâncă viaţa.

- Ăsta a murit de râs. E o mare tragedie!
- Dacă a murit de râs, înseamnă că-i comedie.

- Nu-mi place tabloul ăsta! Cred că-i pictat de un incult.
- Eu nu-mi permit să nu-mi placă, fiindcă m-a costat prea mult.

- Zici că pe la noi se fură porci, dar nu-i adevărat.
- Cum nu ? Eu, trecând pe-acolo, trei grăsuni am "confiscat".

- Recunoşti că l-ai jignit, zicându-i "măi,taure"?
- Recunosc şi vă promit c-am să-i zic "măi, boule"!

- Ia zi-i! Cea mai grea pedeapsă, după tine, care-ar fi?
- Cred că cea mai grea pedeapsă este de a pedepsi.

- Au murit destui în stradă. De-aia evit străzile!
- Mai mulţi au murit în pat. Deci, evită paturile.

- Poţi să-mi explici, şi mie, de ce vrei să-mbătrâneşti?
- Păi, dac-aş muri de tânăr, ar fi trist, nu te gândeşti?

- De ce au prioritate, peste tot, femeile?
- Drumurile, dragul tatei, sunt foarte nesigure.

- Parcă ziceai că îţi place muzica simfonică?!
- Da, dar nu când o aud la vecinul Ionică.

- Ia spune-mi, Ioane dragă, ai vrea să ne-mbogăţim?
- Nu avem noi timp de asta; hai, mai bine, să muncim.

- Cum a putut să ajungă, tâmpitul ăsta, aici?
- Printr-o sită trec uşor, gunoaiele cele mici.

- Când un om are virtute? Cine poate să-mi răspundă?
- Când are multe defecte, dar ştie să le ascundă.

- Soţia-i cu buze dulci, ce mereu sunt zâmbitoare.
- În spatele buzelor, ai să vezi tu ce colţi are.

- Abia aştept Paştele. Miei şi ouă vom mânca!
- De-ai fi oaie sau găină, te-ai mai bucura?

- Şi zici că i-a sunat ceasul, dar el nu l-a auzit?
- Era ceasul de apoi. I-a sunat şi a murit.

- Cum de au murit de sete, când era apă-n saca?
- N-au ştiut ce e acolo; scria H_2O pe ea.

- Adevărul gol-goluţ de la tine eu l-aş vrea!
- Mi-e ruşine să-l prezint gol puşcă în faţa ta.

- Clădirea asta solidă, câte veacuri va dura?
- Deocamdată nu-ţi pot spune; vom trăi şi vom vedea!

- O stemă c-un vultur mare ne-au lăsat strămoşii nouă.
- De ce n-au pus o găină? De la vultur mâncau ouă?

- Şarpele şi cu paharul, emblema spitalului?
- Paharul, medic înseamnă; cobra, asistenta lui.

- Tovarăşi, vom fi egali şi drepturi toţi vom avea!
- Chiar dacă vom fi egali, nu vom fi asemenea.

- Ia să-mi spui ce-ai observat, vizitând acest muzeu?
- Am văzut, c-aicea, taxa e mai mare cu un leu.

- Primii tăi duşmani: tutunul şi consumul de cafea.
- Iar următorii duşmani: soţia şi soacră-mea.

- Din toate câte afirmi, tu eşti sigur de ceva?
- Pot afirma că sunt sigur pe nesiguranţa mea.

- Soţia mea-i ca o floare! Ce părere ai de ea?
- Că-i parfumată, e drept! În rest... nu e treaba mea.

- Ai putea să mai câştigi bani mulţi, dac-ai mai lucra.
- M-am oprit, că nu mai ştiu mai departe-a număra.

- Egiptenii, piramide făceau, fiindcă erau culţi?
- Da' de unde?! Piramide ei făceau, că n-aveau munţi.

- Îmi prezise-o vrăjitoare o soartă destul de rea.
- Dacă o plăteai mai bine, alta ţi-ar fi fost soarta.

- Ţi-s frumoşi subordonaţii, da-i frumos şi câinele.
- Sunt la fel, fiindcă le place, la toţi, să se gudure.

- Dacă ştii, te rog, conjugă, acum, verbul a munci!
- Dacă fac efortul ăsta, frică mi-e c-aş obosi.

- Care e părerea ta în privinţa raiului?
- Dacă nu-ţi place acolo, te ia mama dracului!

- De ce nu te duci la muncă, dacă ai şi boi, şi plug?
- Eu aş munci cu plăcere, însă nu am jug.

- Dac-am făcut vreo greşeală, spune-mi făr' să ocoleşti.
- Singura greşeală mare este faptul că trăieşti.

- Este mulţumit de tine, totdeauna, şeful tău?
- Este foarte mulţumit, căci şeful meu sunt tot eu.

- De ce zici tu că te bucuri, oricând moare cineva?
- Mă bucur de moartea lui, fiindcă n-a fost moartea mea.

- Eram beat; nu-mi amintesc decât că am mers pe-o scară.
- Era linia ferată. Aşa ai ajuns la gară.

- Nu mai eşti şomer, Mărine? Cum făcuşi de ai scăpat?
- A fost mare concurenţa şi-am falimentat.

- Măi, ţie ideile ţi-au fost furate vreodată?
- Eu am numai o idee, fixă, bine ancorată.

- Cum zici că poţi să împrăştii greviştii supărători?
- Simplu. Am s-aduc în piaţă o droaie de cerşetori.

- Cum demonstrezi că Pământul e rotund şi rotitor?
- Dar eu n-am pretins aceasta, domnule învăţător!

- Doar o dată-ţi veni soacra, după ce te-ai însurat?!
- A venit numai o dată şi, de-atunci, n-a mai plecat.

- A zis doctorul că n-am voie să fiu plictisit.
- Ceas de ceas îţi tot spun asta, de când ne-am căsătorit.

- Alarmă de gradul unu! Nava se va scufunda!
- Şi ce faci atâta larmă, de parc-ar fi nava ta?

- O sută şaizeci de ani?! Pedeapsa e foarte grea!
- Da, dar voi executa numai jumate din ea.

- Am pensie foarte mică; doar trei pâini cumpăr din ea.
- De mă votezi, mătuşică, promit că ţi-o voi dubla.

- Nu mă mai urc în maşină. De trei ori puteam muri!
- Te rog să-mi mai dai o şansă. Acuma vom reuşi.

- Alcoolul, în căsnicie, nimănui nu-i face bine.
- Şi nevastă-mea, mereu, dă vina numai pe mine.

- Bă, tu de ce nu munceşti? Care îţi sunt roadele?
- Copacul cu multe roade are rupte crengile.

- Geaba faci la păsări gard. Ele, oricum, vor zbura.
- Gard are şi cimitirul, deşi morţii n-ar pleca.

- Nu vezi, mă, că fata-i mută, chioară, proastă, cocoşată...
- Dacă eşti prea cusurgiu, n-o să te-nsori niciodată.

- Ospătar, vreau peşte proaspăt, cum mi-ai dat acum un an!
- Are doar o săptămână, de-acum un an nu mai am.

- Ce zici, mă, de țuica mea? Este tare, ca pe vremuri?
- Are multe grade... Richter. Bei o gură, te cutremuri.

- Cât poate trăi un om fără apă în pustiu?
- În acest caz, el trăieşte până moare, aşa ştiu...

- Ziceți că v-a neglijat soțul şi veți divorța?
- M-a lăsat să fac copilul ăsta cu altcineva.

- Bă, ai grijă de soție, să n-o muşte reptila.
- Bine, bine! Am eu grijă să nu moară vipera.

- Cărți din anticariat?! Sunt prea vechi şi terfelite.
- Însă sunt mai ieftine şi, în plus, gata citite.

- Bă, din cinci copii născuți, unul e chinez, tu ştii?
- Ai mei sunt români cu toții, şi eu am şase copii.

- Aoleu, ce beți suntem! Noi o să cădem sub masă.
- Dacă vedem c-am căzut, nu mai bem; fugim acasă.

- Ai copiat de la mine, *mot-à-mot*, cumva, Marine?
- Tu scriai Ioni, Protoni; eu, Mării, Vete, Sabine...

- Dac-ai să scapi de sclavie, cu ce te vei ocupa?
- O să-mi cumpăr 10 sclavi şi pământu-l voi lucra.

- Nu-mi place de omul ăsta. Este cam aerian!
- Lasă, dragă, că nu-i rău! Bine că nu-i subteran.

- Secretara e mai dulce chiar decât nevastă-mea.
- De acord, domnule şef. E şi constatarea mea.

- Iar la locul potrivit, pune omul potrivit!
- Bine, locul l-am găsit. Pe om nu l-am nimerit.

- Orişice ciupercă zici că poate fi consumată?
- Da. Pe unele le poţi consuma numai o dată.

- Soţul s-a-nsănătoşit. Poate mânca ce pofteşte.
- Deci, pot să-i dau şi ceea ce nu-i prieşte.

- Doctorul ţi-a interzis să mai bei; n-ai auzit?
- Da, dar doctorul acela acum o zi a murit.

- Ai pus ceva, undeva, şi-ai uitat? Cum, unde, când?
- Aaaa! Acum îmi amintesc! Îmi pusesem ceva-n gând.

- Cea mai fericită zi a fost când te-ai însurat?
- Nu, bă, cea mai fericită a fost când am divorţat.

- E adevărat c-aseară tu erai cu o codană?
- Nu este adevărat! Şi în plus, era văduvă!

- N-ai nimic nobil în tine. Eşti un canibal sfruntat.
- Cum să n-am? Mai adineaori, c-un nobil m-am îndopat.

- De ce nu laşi să bea apă vaca aia, măi băiete?
- Bea mult şi-neacă viţelul. N-o las până n-o să fete.

- De-ai fi meşterul Manole, soaţa ţi-ai sacrifica?
- Nu, că mie, de mâncare, îmi aduce soacră-mea.

- Vând o groapă-n cimitir. Spune-mi, cât îmi dai pe ea?
- Cum să-ţi dau bani, dacă nu-i absolut nimic în ea?

- De văd ziua militari, noaptea război voi visa.
- De-mi văd socrul şi mai rău: o visez pe soacră-mea.

- Cei ce lucrează în porturi, Gigele, sunt marinari?
- Dacă lucrează în porturi, Maricico, sunt portari.

- Ca să treacă o lege-i musai un vot peste jumătate.
- Eu credeam că-i musai unul plus o unanimitate.

- Bă, fereşte-te de ăla, că e hoţ de buzunare!
- Înseamnă c-a dus acasă multe buzunare goale.

- Câte capete de oi ai, Ioane, în stâna ta?
- De-l pun şi pe cel din oală, fix 100 aş avea.

- Doctore, inima-mi bate cu o iuţeală nefirească.
- Linişteşte-te, că-ndată, ţi-o fac eu să se oprească.

- Am fost la "Nunta lui Figaro", de-aia nu eram acasă.
- Zău?! Şi-a fost frumos? Ia, spune-mi, cam cât a ieşit pe masă?

- Nu înţeleg de ce ţipi?! N-am atins un dinte-n gură.
- Dom'le doctor, m-aţi călcat, foarte rău, pe bătătură.

- După tratament, se simte tot mai bine soacră-ta.
- Am zis eu că anul ăsta, toate-mi merg de-a-ndoaselea.

- Gustă din drobul de miel şi să-mi spui cum ţi se pare.
- Mi se pare c-acest drob nu e de miel, ci e de sare.

- Ai zis c-o să-ţi iubeşti soacra, câte zile vei avea.
- Da, dragă, dar era noapte, atunci când am dat în ea.

- Dacă doreşti să slăbeşti, mai sări peste câte-o masă.
- Masa mea e lângă geam şi, dacă săr, pic din casă.

- Doar pentru un dinte căzut îţi pui coroană dentară?
- Doar un dinte-am mai avut, şi a căzut astă vară.

- Ce-i cu tânărul acesta, cocoţat la noi în pat?
- N-ai zis tu, dragă bărbate, c-ai vrea s-avem un băiat?

- Cum făcuşi, bă, mămăliga? Ai uitat-o nesărată!
- Anumea nu i-am pus sare, a mai explodat o dată.

- Ştii cumva pe unde este, pe aici, vespasiana?
- Nu, domnule, n-o cunosc pe soţia dumneata.

- Balta asta are peşte? Dumneata, nene, ce zici?
- Are. Mai anul trecut, am zvârlit un ţâr, aici.

- Tată, zice canibalul, astăzi mâncăm tânăra?
- Nu, fiule. De ţi-e foame, manânc-o pe maică-ta.

- Crezi c-o să ne-atace lupii astă-seară, baciule?
- Nici n-o să ne bage-n seamă; ei preferă oile.

- Pentru ce îi pui, la câine, clopot, bade Niculaie?
- Aşa voi păcăli lupii; o să creadă că e oaie.

- Aş face-o tocăniţă, dar n-am roşii, morcovi, ceapă...
- Atunci fă-o fără sare, fără carne, piper, apă...

- De ce ai legat, cu sfori, gâştele, pe la picioare?
- Ca să nu poată să meargă. Vreau să le învăţ să zboare.

- Trebuie să mergi la şcoală, ca să-ţi primeşti diploma.
- Dacă m-ai iubi, mămico, tu mi-ai da diploma ta.

- Vai, ce mulţi urmaşi ai, Bulă! Aşa mult pruncii îţi plac?
- Nu-s prea bucuros de dânşii, dar îmi place cum se fac.

- Mireasa-ţi calcă pantoful, ca să fii tu mai prejos.
- A călcat numai pantoful, că piciorul era scos.

- Bă, tu ai pus apă-n vin! Juri că nu-i adevărat?
- Jur că n-am pus apă-n vin. Vin în apă am turnat.

- Beri - zici tu - c-ar fi pluralul de la bară, aşadar?
- Poate nu, dar masculinul de la bară este bar.

- Baciule, e drept că râd oile, când behăie?
- Doar atunci când vine lupul cu momente vesele.

- De vrei să te angajezi, limbi străine ştii, fireşte!
- Ştiu să ascult franţuzeşte şi să fluier englezeşte.

- Zici că, în familie, ca lorzii aţi fost trataţi?
- Da. Aveam o cameră, trei surori şi şapte fraţi.

- Câţi ani ai, fiindcă părul îţi este ca de argint?
- O sută. Să moară mama, dacă eu te mint.

- Astea-s proaste şi nu ştiu. Cred că-s doamne, ţoapele.
- Dar noi ştim că nu suntem ţopârlani, bunicule?

- Trei gutui plus cinci gutui fac opt mere, Gicule?
- Da, doamnă învăţătoare; nu îmi plac gutuile.

- Sunt canibali pe-aici, nene? Eu am naufragiat!
- Au fost, dar, pe ultimul, chiar aseară l-am mâncat.

- Asta ce cheful ni-l strică, zici mata că-i soacra mică?
- Ai puţintică răbdare, şi-ai s-o vezi pe soacra mare.

- Moşulică, după fete te uiţi ca un tinerel.
- De se-ntâmplă să-ţi stea ceasul, tu nu te mai uiţi la el?

- Câini vagabonzi de ucizi, de sadism eşti condamnat!
- Eu tocmai tăiat-am porcul. Bine că nu m-au aflat.

- Zici că a plecat la mare, cu-o rudă, soţia ta?
- Da. S-a dus c-un verişor de-al cuscrei lui soră-sa.

- Bade, care e mirosul cel mai bun, mai minunat?
- Bă, mirosul cel mai fain e mirosul de curat.

- Vrei despăgubiri la vaca moartă pe rețeta mea?
- Nu. Mai dați-mi o rețetă, că-i bolnavă soacră-mea.

- Măi Vasile, mi se pare c-avem o oaie lipsă.
- Poate n-o vezi tu, Ioane; o fi intrat în eclipsă.

- Ce crezi despre pedofili? Le suporți păcatele?
- Când aud de pedofili, eu le întorc spatele.

- Deputatul n-a venit, că-i lovit de gripă, frate.
- Păi, dacă-i parlamentar, nu are imunitate?

- Bulă dragă, mergi acasă; şefu-i la nevastă-ta!
- Şi dac-o să mă-ntrebe de ce am părăsit slujba?

- Care-i suta de motive că nu ați muls oile?
- Motivul numărul unu: noi doi paştem sterpele.

- Parcă ziceai că nu-ți place mămăliga cu sarmale?!
- Când sunt flămând, nu-mi permit să fac mofturi la mâncare.

- De ce-ți răsfeți strănepoții, ceas de ceas şi zi de zi?
- Mi-au promis c-o să ne bage-n N.A.T.O. când s-or mări.

- Bă, de ce i-ai pus în cap o oală, băiatului?
- Vreau să-l pregătesc să fie scutierul satului.

- Moşule, ce-ai vrea să afli de la domnul deputat?
- Să ne spună - pentru somn - ce pastile a luat?

- Prea-ți place să absentezi! Cui îi semeni, Bulişor?
- Cred că seamăn cu bunicul, care este senator.

- De ce te-ai oprit, Ioane, când toți aleargă-n galop?
- M-am oprit s-aştept norocul; cum scrie la horoscop.

- Un berbec, trei oi şi-o capră, astăzi lupii au luat!
- Înseamnă că este bine, algoritmu-i respectat.

- Măi, Ioane, ce-i cu tine? De ce nu mulgi oile?
- Nu am timp, fiindcă, acuma, văd telenovelele.

- Va trebui ca de-acuma să te cam laşi de fumat.
- Cum să mă las, dom'le doctor, dacă nu m-am apucat?

- Nu ți-am spus, bă, să tragi apa, după ce nevoia-ți faci?
- O trăsei, însă, nevoia mi-am făcut-o în nădragi.

- Auzii că te-nsuraşi. Cum este nevasta ta?
- Păr ca spicul, ochi ca mura, iar gura... ca soacră-mea.

- Lingura şi furculița. De la astea am pornit!
- Ca s-ajungeți la cuțite, spune-mi cum ați reuşit?

- Bă, nu ne privatizăm? Că aşa e moda nouă!
- M-am privatizat, Ioane. Mi-am făcut privată nouă.

- Vii la Bucureşti, la nuntă, cu finii, cumnații, verii?
- Nu, bă, că suntem prea mulți şi ne-atacă scutierii.

- Ce se-ntâmplă de nu fată, bade, vaca dumitale?
- Ştiu eu, bă? O fi păscut anticoncepționale.

- De ce n-ai spus că ai dese scaune, nene Costele?
- De ce să spun, dom'le doctor? Să-mi puneți taxă pe ele?

- Te-nsuraşi, Ioane dragă? Ai luat fată bogată?
- Bogăția-i efemeră; sărăcia-i garantată.

- În Bucureşti, vin străinii? Investesc? Preiau şomeri?
- Străini nu, dar e posibil să vină, oricând, mineri.

- Recunoşti că i-ai zis curvă, la vecina dumitale?
- Nu, domnule, am zis că este taman ca politica.

- Nu hărţui sexual fetele, să fii cuminte!
- Cum o să le hărţuiesc? Păi ce, eu sunt preşedinte?

- Mâncaşi reformă pe pâine, Ioane? Te-ai săturat?
- Am mâncat numai reformă, că pâinea s-a terminat.

- Ia să-mi spui tu, tinere, în ce eşti specialist?
- În şomaje tehnice şi-n postura de grevist.

- Ai fost mulţumit, vecine, de pastila Viagra?
- Nu, că-mi aşteptam iubita şi-a venit bunică-sa.

- Voi, cu camera ascunsă, acuma puteţi filma?
- Nu, c-au venit nişte hoţi şi ne-au "ascuns" camera.

- Ce-ţi place mai mult la şcoală, dragă Bulă, poţi să-mi spui?
- Pauza şi, câteodată, fata-nvăţătorului.

- Cum să vinzi un minister şi să fii aşa calic?
- Mini ster eu dacă zic, înseamnă un ster mai mic.

- Crezi că cel mai bun prieten al nostru e câinele?
- Nu, chiar eu l-am prins în stână. Ne mânca merindele.

- Ioane, ai fost vreodată de-o femeie îndrăgostit?
- Am fost de vreo două ori, când eram pilit.

- Bă, dacă durea prostia, tu ai fi murit demult.
- Dacă ar fi fost să doară, tu nici nu te-ai fi născut.

- Îți împușc câinii, Ioane, că prind iepuri pe ponoare.
- Nu-i adevărat, măi nene, ei au prins doar căprioare.

- Măi Ioane, de ce dracu' te porți ca un dobitoc?
- Dar unde-ai văzut, matale, dobitoc purtând cojoc?

- Măgarul pe care umbli, măi Ioane, nu-i al tău.
- Știu, dar fac economie de al meu.

- Măi, de ce nu lași măgarul printre oi, ca să mai pască?
- Mi-e frică să nu le dea și lor tuse măgărească.

- Ție n-o să-ți fete vaca; taurul nu-i productiv.
- Ba-i bun, dar de frica sidei, eu i-am pus prezervativ.

- Ce spui, Ioane, că vițelul este ca și înțărcat?
- Păi, e musai, fiindcă mă-sa tocmai a crăpat.

- De ce faci tu, măi Ioane, grajdul cu etaj?
- Eu vreau să cresc în el vite de oraș.

- Ți-ncui ușa la odaie, ca să nu intre vreun bărbat.
- Bine mamă, încuie ușa, că Ion deja-i intrat.

- Bă, tu ai dormit în stână și lupii oi au mâncat!
- Și dacă dormeam acasă, tot așa s-ar fi-ntâmplat.

- Măi Ioane, mi se pare că iar au dat lupii-n oi!
- Stai cuminte. Nu-ți fă griji, că nu au treabă cu noi.

- Ți-am spus eu că Vasilică-i măgar cu adevărat?
- Nu-i măgar. Nici pe departe nu-i atâta de dotat.

- Viitorul tău soț cântă la pian cum cântăm noi?
- Nu, mamă, cum o să cânte cu pianul după oi?

- Hai la munte, să vezi capre, oi, vaci şi păsări zburând.
- N-am ştiut că vaca zboară. Dacă-i aşa, vin curând.

- Dacă n-ai intrat în crâşmă, cum naiba de eşti pilit?
- N-am intrat şi, pentru asta, m-am întors şi m-am cinstit.

- Pentru ce strigi "Hai la meere", când cu prune ţi-e plin carul?
- Dacă strig hai la prprune, mi, mi se opreşte calul.

- Bine este de bărbaţii care au harem, nu, bade?
- Abia te descurci c-o soacră, dar c-o droaie, cum ţi-ar şade?

- Ne-au făcut pagubă mare, astă-noapte, lupii-n oi?
- Nu. Luară doar măgarul şi pe nea Mitroi.

- Eşti cioban demult, bădie, întrebat-a un turist?
- Nu. Am fost o perioadă şi electronist.

- Măi tinere, ce-i cu tine, prin somn de te zbaţi aşa?
- Ba visez că vine trenul, ba că vine soacră-mea.

- Ia te scoală, măi băiete, că soarele-i foarte sus.
- Lasă nene, căci coboară el iară către-apus.

- Cred că este unul care nu-i de treabă printre noi!
- Îl ştiu eu pe ăla, bade; e măgarul dintre oi.

- Ce s-a întâmplat de nu e, astăzi, nici o oaie în stână?
- Le-am dat liber, zice Bulă, dar numai o săptămână.

- De ce tragi căruţa, Bulă, cu calul suit în ea?
- Nu-i voie cu tracţiune animală, pe şosea.

- Taurul matale, nene, m-a fugărit să mă-mpungă!
- Am să pedepsesc bovinul, că n-a putut să te ajungă.

- Calul, dacă-i treci prin spate, să lovească s-ar putea.
- Cum să fac eu să nu afle, treaba asta, soacră-mea?

- Oile nu dorm şi pace! Rumegă privind la cer.
- Bă, dacă tot n-ai ce face, dă-le câte-un somnifer.

- N-ai scăpat, de la lupi, turma; mă mir că nu ţi-e ruşine!
- N-aveam cum s-o scap, bădie, fiindcă m-am scăpat pe mine.

- Poartă paie-n gură porcul; o să fie vreme rea.
- Tu ce-ai vrea să poarte? Kent-uri şi să plouă cu cafea?

- Îţi tăiem lemnele toate. Capră şi fierăstrău ai?
- Vă dau bani. Capra-i cu lapte şi n-o tai.

- De ce ţii sacul în spate, dacă în căruţă stai?
- Îl ţin ca să nu le fie greu la cai.

- De nu vrea să beie apă, vaca, bade ce să fac?
- Atunci o inviţi să beie bere, whiski sau coniac.

- Vrut-am ca să tund o oaie şi mi-a muşcat mâinile.
- Bă nărodule, văd bine că tu mi-ai tuns câinele.

- De ce vrei tu, măi Ioane, car cu patru boi?
- Doi pentru mers înainte şi doi înapoi.

- Aici luptaşi cu ursoaica, acasă cu soacră-ta...
- Lasă bade că ursoaica, nu este chiar aşa rea.

- Ce ar fi să vindem stâna şi să ne mutăm la bloc?
- Oare în sufragerie oile ar avea loc?

- De ce nu au lâna creaţă oilea matale, toate?
- Fiindcă unele din ele n-au fost încă coafate.

- De ce-ai pus la jug să tragă vaca şi-un bou ramolit?
- Păi, dacă-o puneam c-un taur, n-ar fi tras, s-ar fi iubit.

- Bade, berbecul matale a scăpat la noi în oi.
- Şi ce-ai fi vrut, ca berbecul să se dea la vaci sau boi?

- De ce laşi, Ioane-n codru, noaptea cârdul de mioare?
- Sunt curios dacă lupul va putea să le omoare.

- Bulă, au să te-mpungă boii de te-mbraci aşa!
- Ba nu, că am testat haina, mai întâi, pe soacră-mea.

- Aşa repede, Ioane, ai şi terminat de muls?
- Pentru prânz, cât lapte este mie mi-e de-ajuns.

- Măi Ioane, mi se pare că au intrat lupii-n oi!
- Lasă-le să se descurce. Ele-s multe, ei sunt doi.

- Mai luară iar vreo oaie, lupii cei zevzeci?
- Nu, bade, de data asta, au luat numai berbeci.

- Totdeauna stai, în stână, bade-mbrăcat cu cojocul?
- Doar când n-are presiune gazul şi se stinge focul.

- Oaia asta, poa' să deie un litru, la trei mulsori.
- Păi, dacă-i aşa, bădie, mulge-o de mai multe ori.

- Tu ştii pe lume cum ai apărut? se interesează Sănducu.
- Tăticul s-a jucat cu păsărica şi mama, de asemenea, cu cucul.

- Zici că ai avut o pană?! Ai venit cu maşina?
- Nu. Eu am avut o pană-n cioc, zise vrabia.

- La o oaie-am văzut, nene, cum sugeau vreo zece miei.
- Ce-ai văzut tu, era scroafa, cu zece purcei.

- Stăm la rând ca rândunelele, sau ne ciorovăim ca nişte ciori?
- Cum vrei, da-n lumea asta, dragă, există şi ciocănitori.

- Nu găseşti şi tu o fată ca să fie genul tău?
- Sunt mascul, ele-s femele; deci nu pot fi genul meu!

- Zic unii, de consecvenţă, c-o găseşti numai la boi!
- Zic aşa, fiindcă ăştia nu ne-au cunoscut pe noi.

- De ce duci, la mănăstire, o iapă în loc de cal?
- Ca să nu le hărţuiască, pe măicuţe, sexual.

- Vrei să-mi spui de ce-a costat aşa de scump ceasul tău?
- Păi, cu-al meu, trece ora mai repede, dragul meu.

- Dacă vrei să mori sărac şi cinstit, este grav.
- Domn' doctor, pe lângă astea, acuma sunt şi bolnav.

- Ce-ar fi ca o mioriţă să-ţi vorbească, ici, pe plai?
- Mi s-a întâmplat, copile... cu Mioara lui Mihai.

- Mai apoi, vestea cea bună. Prima dată, vestea rea.
- Ţi-a murit în zori, o vacă, iar pe la prânz, soacră-ta.

- De ce tai căruţa-n două, ai înnebunit băiete?
- Nu tată, eu vreau să fac din ea, două biciclete.

- Să se-mbrace soacra-n roşu, Bulă, de ce insistai?
- Ştiam că-i musai să meargă azi, cu vaca, la buhai.

- Cum e-n transhumanţă, rustice peizan?
- Pe mine Ion mă cheamă, doamnă, şi-s cioban.

- Fu mult alcool în cafea, că mă doare inima!
- Pe mine mă doare ochiul, că fu-n ceaşcă lingura.

- Maşini de numărat banii, Bulă, cum ai procurat?
- M-am împrumutat din bancă şi apoi le-am cumpărat.

- Părinte, când ei furau oi, dumneata stăteai de şase?
- Jur că eu ziceam în gând 666!

- De ce-o luaşi cu maşina de nebun printre copaci?
- Când copacii-s puşi aiurea, domnule, n-ai ce să faci.

- Folosind prefixul tele, ce exemple dai, Ioane?
- Telefon, telenovele, teleleu şi Teleorman.

- Zici că de la voi din şatră, tu ai ajuns cineva?
- "Cineva trebui să fure", mă-ndemna nevastă-mea.

- Zici că medicul ţi-a spus să bei mai multă tărie?
- Da. A zis să am tărie şi să mă las de beţie.

- De la oaia asta, bade, cât lapte mulgi în hârdău?
- Mulge-o tu şi ai să afli, că oaia-i câinele meu.

- Tu vrei să omori ţânţarii, dar mor şi furnicile.
- Eu nu fac discriminare pe criterii etnice.

- Bă, tu ştii ce va să fie aia descentralizare?
- O centrală termică, în casă la fiecare.

- Cum erai primul pe şcoală cu-o medie aşa rea?
- Nu de-nvăţătură-i vorba; mă urcam primul pe ea.

- Rebelii vor circ şi pâine, domnule conducător!
- Daţi-le atunci mămăligă şi teatru, rebelilor.

- Sfinte Petru, toată viaţa n-am produs mai nimic cult.
- Dacă n-ai produs nimica, ce-a durat aşa de mult?

- Când vin înapoi la stână, ce să-ți aduc din oraş?
- Adu-mi, te rog, nişte lapte şi un kilogram de caş.

- De la munte, cu maşina, faci naveta la Constanța?
- Da. Eu sunt fiu de cioban şi îmi place transhumanța.

- De ce ai declarat, măi Bulă, că ai fi bigam?
- Îmi vedeam nevasta dublu, de beat ce eram.

- Vestea rea şi-apoi cea bună, eu prefer să mi se spună.
- Vestea rea este că n-am pentru tine-o veste bună.

- Toate păsările lumii umblă cu viruşi în plisc?
- Numai una e curată; se cheamă-archeopterix.

- Ai prins peşte mare, Bulă? Spune, nu ne arăta!
- Am prins unul mic, dar ochii cât cepele-i avea.

- Prin binoclu te-am văzut, ieri, cu doamna ta frumoasă.
-Aparatul ți-e stricat. Eu ieri nu am fost acasă.

- Oare mi se pare mie, sau nu îți plac fetele?
- "Iubeşte-ți aproapele", nu apropiatele.

- Ai avut pe cineva în avionul prăbuşit?
- Nu. Sunt trist că soacră-mea cu cel de ieri a venit.

- Pirando, tu nu te urci în căruță cu bărbații?
- Nu mă urc, mă, că mi-e teamă că m-atacă paparazzi.

- Nici un bărbat, cu-o femeie ca tine, nu s-ar culca.
- Au fost de altă părere vreo trei sute şi ceva.

- Ce puteți să-i imputați, noii televiziuni?
- Doar că bagă-ntre reclame prea multe emisiuni.

- În activitatea voastră, există vreun neajuns?
- A fost, însă, pân' la urmă, tot l-au prins şi l-au ascuns.

- Este drept că-n şatra asta, sunt ţigani ce spală banii?
- Nu. Noi nici cămăşile nu ni le spălăm cu anii.

- Ce văzuşi, bade Ioane, în Parisul din Francia?
- O apă la fel ca Borcea şi un turn ca-n Slobozia.

- Bade, de ce-ţi pui mănuşi, când mă vezi venind pe-aici?
- Fiindcă-n loc de flori de colţ, dumneata cumperi urzici.

- Fiindcă umblă mult pe mare, ei se numesc marinari.
- Deci moţii de pe Găina, nu sunt moţi, sunt găinari!

- Nu pot mulge oaia asta, şi sudorile mă trec!
- Stai şi te mai odihneşte, fiindcă oaia e... berbec.

- Cabalina dumitale cu ce mascul s-a prăsit?
- Eu nu am decât o iapă şi n-am de prăşit.

- Câţi ani ai tu, Bulişor? Ştii sau trebuie să ghicesc?
- Ştiu, dar îmi este ruşine să vorbesc.

- Ce ai cu casa, Ioane, de-o băgaşi în demolare?
- Ce vezi tu nu-i demolare, ci este restructurare.

- Dragă, eu sunt sibian, iar el e timişorean.
- Pe mine mă cheamă Ianoş şi sunt koloszvarian.

- Măi Ioane, ce-i cu tine de mergi aşa derutant?
- Un picior trage spre casă, altul, spre restaurant.

- Americanii, prin valuri, vor să ne bage-n N.A.T.O.
- Măi, şi eu nu ştiu să înot; cred că iar am încurcat-o.

- După cum se vede treaba, iar măncară lupii oi!
- Şi doar a fost caş în stână, fu şi urdă, am fost şi noi...

- Ia vezi, Ioane, de ce latră aşa tare câinele?
- Asta-i treaba lui, că doar n-o să latre oile!

- Mereu piere câte-o oaie, totdeauna, când eu plec!
- Baciule, de data asta, o să piară un berbec.

- Unde este putina? Dumneata nu ai habar?
- La şefu'; el a spălat-o şi-a şters-o... din inventar.

- Cum aflaşi că sunt doi oameni şi oi patrusute nouă?
- Oaia-i cu patru picioare, iar omul are doar două.

- De ce naiba ciorba asta este aşa de sărată?
- N-ai zis să nu fie acră şi nici foarte pipărată?

- Când hoţii-ţi goliră casa, unde erai, nea Ion?
- Sorbeam, în bucătărie, o supă de chimion.

- Cum afli câte vagoane are trenul cu motor?
- Vagonu-i de zece metri; împart după ce măsor.

- Şchiopătezi într-una, nene, sau numai arareori?
- Numai când merg, dom'le doctor, că mai şi merg uneori.

- Hai la munte să vezi ape din izvor cum curg încet.
- Nu, c-avem şi noi acasă, izvoare cu robinet.

- Vaca mea, vecine, fată an de an câte-un viţel.
- Boii mei îmbătrânită şi nu se-nmulţesc de fel.

- Măi bărbate-n casa asta, nici un pai n-ai ridicat.
- Da-n căpiţele din curte, câte paie am săltat?

- Dacă tu vinzi păsărele pe atâta de mulţi bani,
- Atuncea eu fac avere pe-ndopaţii mei curcani.

- Bă, tu ai vreo calitate certă, de necontestat?
- Da, bă; îmi aduc aminte absolut tot ce-am uitat.

- Croitor fiind, măsor de cinci ori şi tai un pic...
- Eu gândesc de şapte ori şi apoi nu spun nimic.

- Bulă, viteza luminii, dacă o ştii, să ne-o spui!
- Nu o ştiu nici pe-a luminii, nici pe-a-ntunericului.

- Doctore, ce-mi recomanzi mie, că am rău de mare?
- Dragă,-ţi recomand pământ; cât mai mult şi sub picioare.

- Bani albi, pentru zile negre, s-aduni, fiule, cât poţi!
- Eu adun bani verzi, mămico, şi-i cheltui în negre nopţi.

- Nouă, se lăuda Gigi, berzele copii ne-aduc!
- Iar nouă, ripostă Bulă, baloane de cauciuc.

- Mai măreşte grajdul, nene, să-ţi încapă animalul!
- Grajdu-i bun; problema-i alta: a crescut prea mult măgarul.

- Este drept că ai lansat supoziţii jignitoare?
- Nu, dom'le judecător! Eu nici n-am supozitoare.

- Ce-o fi având iapa noastră? De trei zile nu se poartă.
- Iapa voastră, măi băiete, de trei zile este moartă.

- Din izvor, într-una curge apa şi se pierde-ncet...
- Economic ar fi, nene, să-i montăm un robinet.

- Te-aruncară-n sus colegii, după meci, ca altădată?
- Da. Numai de două ori şi m-au prins numai o dată.

- Cum, micuţo? Vrei să ştii dacă nu eşti deflorată?
- Practic eu aş vrea să ştiu, dacă nu-s însărcinată.

- Ce-a păţit, mă, soacră-ta, de-arată ca Guernica?
- A pus paiele pe-o bombă, pentru a pârli purcica.

- Nu umbla cu secerea, fetiţo, că eşti prea mică!
- Dar pentru ciocan, bunico, eu sunt destul de voinică?

- Dacă aveţi vreun mesaj, lăsaţi-l! Eu sunt robotul.
- Bă, eu vreau să discutăm; nu face pe idiotul!

- De ce crezi că soacră-ta e bună la deminare?
- Păi, tocmai a confundat mingea cu-o bombă, în mare.

- De ce-ai tras cu arma, Bulă, fără ordin la mijloc?
- Păi, ardea o casă, şefu', şi vecinii strigau: foc!

- După ce ardeţi duşmanii, daţi cenuşa la gunoi?
- Nu mai suntem canibali, dar câte-un nes bem şi noi.

- Oile, bade Ioane, început-au a făta?
- Început-au, început-au; ele da, berbecii, ba!

- Frică nu i-a fost la câine, când l-a atacat pe urs?
- L-aş putea-ntreba, dar javra n-o să-mi dea nici un răspuns.

- Ursul ieri fură o oaie, lupii, azi, aşijderea...
- Dacă-s hoţi pe-aici, bădiţă, ce nu chemi Poliţia?

- Numai doine, hore, sârbe, mata ştii să cânţi, bădie?
- Că doar n-ăi fi vrând, din fluier, să-ţi îndrug o simfonie?!

- Am găsit o muscă-n ciorbă; asta nu e de mâncat!
- N-am ce-ţi face; celelalte au venit şi au zburat!

- Astăzi noi avem, la masă, o rață, tăticule!
- Dă-o naibii! Eu nu stau la masă cu rațele.

- Bă, nu ştii ce s-a-ntâmplat, cumva, cu maşina mea?
- Caut-o şi-ai s-o găseşti, precum eu pe soacră-mea.

- Vorbeşte şi tu mai tare, că auzul mi-e stricat!
- Dar n-am zis nimic; eu molfăi o gumă de mestecat.

- Bă, cică extratereştrii fură iarăşi prin zăvoi!
- Fură, mă, c-aici toți fură. Ce-ar fi să furăm şi noi?

- Gata-i mămăliga, bade? Laptele nu s-a umflat?
- Gata e şi mămăliga, şi laptele; le-am mâncat!

- Hai noroc şi sănătate! Spor la muls să ai cât şapte!
- Mulțumesc de sănătate. Geaba-i spor, dacă nu-i lapte.

- Şi oile şi berbecii, tu ai terminat de muls?
- D-apoi, oile nu-s păsări, ca să le fi smuls.

- Mai ții fluier la centură, ca acum un an?
- Țin, că doară, la centură, n-oi purta pian.

- Dar cavalul cela, bade, cântă tot ca în trecut?
- Cântă, dacă suflu-n el, de nu, stă ca mut.

- Măgarul mai mănâncă paie? Dar apă, mai bea?
- Că doar n-o mânca spaghetti şi o bea cafea.

- Fost-a lupul pe la stână? Câinii l-au lătrat?
- Fost, a fost. Nu'ş de mai vine, dar ştiu c-a plecat.
- Şi luat-a el vreo oaie, când plecă în sus?
- Nu ştiu bine de-a luat, însă ştiu că n-a adus.

- Om bătrân să fluieri fete?! Nu-i frumos şi nici firesc.
- Mi-am pus o proteză nouă şi-aşa face, când tuşesc.

- De ce eşti aşa geloasă, nimeni nu poa' să priceapă.
- Sunt, că soţu-mi stă călare mult mai mult pe-un drac de iapă.

- Eu, pensie alimentară, la vreo trei femei plătesc.
- Nu-i nimic, se compensează, fiindcă eu tot trei primesc.

- Vecinilor, mult prea des, berzele copii le-aduc.
- Sunt ghinionişti, săracii; fac pene de cauciuc.

- Prăjiturile sunt vechi! De ce nu ne-ai spus, măi fată?
- N-am ştiut că-s vechi; eu sunt doar de-o lună angajată.

- Bulă, s-o respecţi pe mama, căci ea e bunica ta.
- O să-i fac lui maică-ta, ce-i faci tu lui mama mea.

- Raiul pe pământ, măi Bulă, când o fi? Ai vreo idee?
- O fi când o mai rămâne, în viaţă, doar o femeie.

- Există câini mai deştepţi ca stăpânii; poţi să crezi?
- Am şi eu unul acasă. Dacă vrei, vino să-l vezi.

- Profesorul, mi se pare, prea multe te-a-ntrebat!
- L-am convins greu că, ce ştie, este chiar adevărat.

- Copilu-i deştept ca mă-sa şi ca tat-su de frumos.
- Bine că-i numai atâta, barem de-ar fi sănătos.

- Cum de-ai ajuns la "zdup"? Care este fapta ta?
- Am vrut să îmi fur iubita şi-o furai pe maică-sa.

- De ce n-aţi măsurat stâlpul înainte de-a-l planta?
- Atunci i-am luat lungimea, iar acum, înălţimea.

- Cu ce ocazie, bade,-mi venişi în întâmpinare?
- Eu nu circul cu ocazii; am venit pe cal călare.

- Ia vezi, bade Dimitrie, pe afară tot mai plouă?
- Că doar n-o ploua în stână; mai ales că stâna-i nouă.

- De ce duci în spate sacul măi Ioane, nu ți-e greu?
- Ba mi-e greu, dar bag de seamă că merge doar de-l duc eu.

- Ce tragi sfoara după tine? Unde ai plecat aşa?
- Numai trasă merge, nene; dac-o-mping, zău că nu vrea.

- Găina-mi cotcodăceşte după fiecare ou!
- Fă-o să cotcodăcească, cât mai des, că nu e rău.

- Capra noastră, cât o vacă, lapte poate ca să dea.
- Poa' să dea lapte cât şapte; taurul tot nu o vrea.

- Măi Ioane, cred că iară a intrat un lup în oi.
- Stai cuminte. Ți se pare. Nu-i unul, sunt trei sau doi!

- N-aruncați ce-i rău în casă. Aduceți la D.C.A.
- Bine, domnule. Chiar astăzi, v-o aduc pe soacră-mea.

- Dac-ar mirosi prostia, s-ar înmulți muscăria.
- Bă, ia ieşi puțin din sală, să dăm muştele afară.

- Măi ciobani, ați făcut focul? Laptele la prins l-ați pus?
- Nu, că noi plecăm acasă; azi avem program redus.

- Oile-au dat puțin lapte. Ia să le paşti mai atent!
- Le-am păscut, dar sunt în grevă de avertisment.

- S-a-ncăpățânat măgarul. Nu mai vrea să meargă, neam!
- Nu mai vrea să facă ore în afară de program.

- Ce s-o fi-ntâmplat cu boii, de încă nu s-au sculat?
- Am uitat să le-ntorc ceasul şi nu le-a sunat.

- Mă-nvăţaşi să dau la vacă gaz, măi nene, şi-a murit.
- Păi, şi-a mea, bat-o s-o bată, tot aşa s-a prăpădit.

- Te-nsuraşi, măi Ionică? Fată faină ai luat?
- Nu. Luai una urâtă, ca să-i fiu doar eu bărbat.

- Pe la voi prin sat, Ioane, spune-mi, roaba cum se cheamă?
- Pe la noi, roaba se-mpinge. Dac-o chemi, nu te ia-n seamă.

- Nu-i posibil ca pisica să nu mănânce un an!
- Ba, cu-a mea a fost posibil, că era din porţelan.

- Bade, dar de ce arată aşa rău stâna mata?
- Rău, că ieri fu pe-aici lupul, iar azi dete soacră-mea.

- Măgarul meu, măi copile,-i de-o inteligenţă rară!
- Orişicât ar fi, măi nene, cu mata nu se compară.

- Ce este o viaţă bună şi ce e o viaţă rea?
- Femei, bani şi băutură. Partea a doua... soacră-mea.

- Ospătar, ce vinuri bune ne oferi în pragul serii?
- Un vin alb şi unul negru; vin roşu şi... vin minerii!

- Urşii au mâncat toţi boii? N-au lăsat unul, măcar?!
- Ba, m-au mai lăsat pe mine şi pe un măgar.

- Bulă dragă, toată viaţa tu ai fost oier?
- Nu, până prin '89, am fost inginer.

- Laptele din cana asta zău că nu se poate bea!
- Dragă, aia-i motorina; aprindeam focul cu ea.

- Bulă dragă, ştie popa că în post ai cam greşit?
- Nu, dar ştie preoteasa; cu ea am păcătuit.

- Vezi, bă, că te-nşeală soaţa, în porumb, cu un flăcău.
- Şi, mă rog, ţie ce-ţi pasă? Ce, este porumbul tău?

- Ştii balada cu mioara şi cu gura cea de rai?
- O ştiu numai pe Mioara. Are-o gură... vai, vai, vai!

- Sări, Ioane, că-ţi mănâncă lupul toate oile!
- Şi dacă săr, crezi că lupul face indigestie?

- Bulă, văd că-nghiţi pastile cu-o plăcere foarte mare!
- Da domn' doctor, că-s mai bune ca cele supozitoare.

- Bulă, nu cumva s-aud că te-ai dat la fiică-mea!
- N-auzi, nene, că nu spune, cum n-a spus nici maică-sa!

- Doamnă, soţul dumneavoastră e nebun; se crede cal!
- Ajutaţi-l, dom'le doctor, să devină... armăsar.

- Mi-a dat calul cu copita, de-aia-s supărată foc!
- Las' că-i bine, zice Bulă; potcoavele-aduc noroc.

- Dacă mergem prin pustiu, de piramide vom da.
- Dac-am da de o fântână, mai tare m-aş bucura.

- Bărbate, de ce-mi spui că-s un trandafir în floare?
- Cu cât eşti mai veştedă, cu atât înţepi mai tare.

- Zici că-n cimitir ţi-e frică de ai intra în pământ?
- Norocul meu că nu-i gol absolut nici un mormânt.

- Zici că tu deţii metoda care-nlătură hoţia?
- Aşa-i! Nimeni n-o să-mi fure sărăcia.

- Primul dintre dumneavoastră e-un om extraordinar!
- Înseamnă că cel din urmă e ultimul ordinar.

- Eşti erou! Toţi au fugit, numai tu pe loc ai stat!
- N-am putut fugi, căci frica m-a paralizat.

- Îţi iubeşti aproapele, cum scrie în Biblie?
- Mai ales când e departe, îl umplu de dragoste.

- Zici că, prin colaborare, amândoi vom prospera?
- Vom combina lenea mea şi cu hărnicia ta.

- Hai, bă, la biserică, să te rogi lui Dumnezeu.
- Dacă se face apelul, zi prezent şi-n locul meu.

- Nu ştiu ce s-ar întâmpla, unul din noi de-ar pieri?
- Să mă ierţi, dragă bărbate; mă voi recăsători.

- Ia spune-mi, nu ai cumva scăpări de memorie?
- Doctore, ştiu că mă lasă, dar nu-mi amintesc ce.

- Să citească hieroglife, ia întreabă-l pe ghid, ştie?
- L-am întrebat şi mi-a spus că ştie doar să le scrie.

- Scheletul acesta mic, zici că-i al unui mamut?
- Aşa este, iar cel mare-i tot al lui, când a crescut!

- Biblioteca din Alexandria de ce-a ars? S-a stabilit?
- Se zice c-a luat foc de la un scurtcircuit.

- El e condamnat la moarte. Care e pedeapsa ta?
- Am fost condamnat la viaţă foarte... grea.

- Omul acela în vârstă este un tip foarte cult.
- Îl ajung, oricum, din umă; ba chiar pot trăi mai mult.

- După orice sâmbătă, vine şi duminica.
- Asta cu condiţia să nu murim vinerea.

- Unde-ai plecat, moşule, pe un timp atât de rău?
- M-a trimis tata să-i cumpăr ţigări bunicului său.

- Gigele, închide ochii, ca să poţi profund gândi.
- Cu ochii-nchişi nu gândesc, dar sigur voi adormi.

- Îmi place femeia asta cu graţii ca lebăda.
- Nu doar graţii, şi deşteaptă-i tot aşa.

- Doctore, ce-mi recomanzi, pentru o bună-ntărire?
- Pentru a te întări, fă o cură de slăbire.

- Sunt primul pe orice listă, dacă-i alfabetică.
- Eu sunt primul, dacă lista-i analfabetică.

- Nu îmi place când întârzii! Ador punctualitatea.
- Să nu-mi spui că nu ţi-ar place să-ţi întârzie moartea.

- De ce v-au bătut nuntaşii? Te rog să-mi spui, lăutare.
- Ne-au bătut fiindcă mireasa nu prea a fost fată mare.

- Din cauza frigului, nu ouă găinile.
- Păi de ce nu încălzeşti ouăle prin fierbere?

- Perele nu ţin pe iarnă. Ale mele s-au stricat.
- Nici ale mele n-au ţinut, fiindcă le-am mâncat.

- Nu fac chefuri, nu fumez, nu dansez şi nici nu cânt.
- Atunci pentru ce faci umbră degeaba pe-acest pământ?

DEFINIȚII REBUSISTE

CĂRBUNE - Lăsat la vatră
POȘTAȘ - Îți duce vestea
ÎMBUTELIATĂ - E cu capac pusă
CIOCÂRLIE - Cântăreață de muzică... populară
TREI - Nici una, nici două
PESIMIST - Deosebit... de optimist
NECUVÂNTĂTOARE - Nu mai zice pâs
ROBOT - Are mână de fier
CALCULATOR - Gândește cu mintea altora
AC, SER, SERINGĂ, INJECȚIE - Ți se bagă pe sub piele
NASTURE - Te prinde de mânecă
FARFURIE - Și pe nepusă masă
TÂMPLAR - Îți face curte
ECRAN - O scenă redusă
RADIO - Vorbește de unul singur
BLACHEU - Îl bat pantofii
SPĂLAT - Cu mâinile curate
PEDALĂ - Merge cu bicicleta
RURALĂ - Viața la țară
GOSPODINA - Robot... manual de bucătărie
ORB - Îi dă întunericu-n ochi
SEMINȚE - Se dau pe brazdă
MIERE - Mult e dulce...
PERIATE - Trase de păr
FAGURE - Pluricelular
SOBĂ - O trec căldurile
PĂTLĂGEA - Se roșește toată
ALINIERE - Cuvânt de ordine
MI, MIN, RE, RED - Redus la minte!
TREZIT - I-a sunat ceasul
PENALTI - Aproape gol
CANAR - Pepene galben!
ELIPSĂ - Roată dezumflată

CUPRINS

ISBN 973-98563-6-5

GHEORGHE NICULESCU FLORENTIN SMARANDACHE

VREME DE ŞAGĂ

fabule, parodii, epigrame, catrene, distihuri

CASA DE PRESĂ ŞI EDITURĂ ANOTIMP
EDITURA ABADDABA
ORADEA, 2000